

I perioden fra jugoslaverlovens ikrafttræden den 1. december 1992 til udgangen af 1995 blev der inviteret og meddelt opholdstilladelse efter jugoslaverlovens § 1 til i alt 615 personer. I perioden fra 1. januar 1996 til oktober 1998 blev der meddelt opholdstilladelse efter bestemmelsen til i alt 13 personer. Udlændingestyrelsen har oplyst, at bestemmelsen ikke har været anvendt siden oktober 1998.

2.2. Spontane asylansøgere fra det tidligere Jugoslavien (jugoslaverlovens § 15)

Efter jugoslaverlovens § 15, stk. 1, kan der meddeles opholdstilladelse til en person fra det tidligere Jugoslavien, som er indrejst i Danmark og i forbindelse hermed eller senere har indgivet ansøgning om asyl, hvis den pågældende på grund af krigshandlinger eller lignende uroligheder i det område, den pågældende ellers kan vende tilbage til, må antages at have behov for midlertidig beskyttelse her i landet.

Oprindeligt omfattede bestemmelsen alene personer, der var indrejst i Danmark inden den 1. december 1992, men ved lov nr. 459 af 30. juni 1993 blev ordningen udvidet til også at omfatte personer, der var indrejst som spontane asylansøgere den 1. december 1992 eller senere, da der på daværende tidspunkt ikke var nogen bedre udsigt til løsning af konfliktsituationen i det tidligere Jugoslavien, end der var ved jugoslaverlovens vedtagelse.

Efter jugoslaverlovens § 15, stk. 2, kan udlændingemyndighederne i forbindelse med en tilladelse efter jugoslaverlovens § 15, stk. 1, bestemme, at asylansøgningen ikke færdigbehandles, så længe den pågældende har opholdstilladelse efter jugoslaverloven. Udskydelsen af sagsbehandlingen af en asylansøgning kan dog ikke udstrækkes ud over 2 år fra det tidspunkt, hvor beslutningen herom er taget.

I årene umiddelbart efter jugoslaverlovens vedtagelse meddelte Udlændingestyrelsen typisk asylansøgere fra Bosnien-Hercegovina opholdstilladelse efter jugoslaverlovens § 15, stk. 1, på tidspunktet for de pågældendes indgivelse af ansøgning om asyl, idet der samtidig blev truffet afgørelse efter jugoslaverlovens § 15, stk. 2, om udsættelse af asylsagsbehandlingen.

Ved lov nr. 34 af 18. januar 1995 indførtes udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, hvorefter der kunne meddeles opholdstilladelse til en udlænding med opholdstilladelse efter jugoslaverloven, som uden for de i udlændingelovens § 7, stk. 1 og 2 (asyl), nævnte tilfælde på grund af krigshandlinger eller lignende uroligheder i det område, den pågældende ellers kunne vende tilbage til, måtte antages at have behov for fortsat midlertidig beskyttelse her i landet. Ved lov nr.

427 af 31. maj 2000 ændredes formuleringen af bestemmelsen, således at der kan meddeles opholdstilladelse til en udlænding med opholdstilladelse efter jugoslaverloven, som må antages at have behov for midlertidig beskyttelse her i landet. Bestemmelsen er ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 afløst af udlændingelovens § 9 e, stk. 1.

Omtrent samtidig med indførelsen af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, påbegyndte Udlændingestyrelsen behandlingen af de tidligere indgivne asylansøgninger, for hvilke sagsbehandlingen havde været suspenderet i medfør af jugoslaverlovens § 15, stk. 2.

Fra ultimo august 1996 meddelte Udlændingestyrelsen ikke længere opholdstilladelse efter jugoslaverlovens § 15 i forbindelse med asylansøgningens indgivelse. I stedet fulgte Udlændingestyrelsen en praksis, hvorefter proceduren for meddelelse af opholdstilladelse efter jugoslaverloven afhang af, om den pågældende asylsag afgjordes i normal- eller i åbenbart grundløs-procedure, jf. nærmere nedenfor.

Afgørelse i asylsager træffes i 1. instans af Udlændingestyrelsen, jf. udlændingelovens § 46, stk. 1. Afslår Udlændingestyrelsen at give opholdstilladelse efter udlændingeloven § 7 (asyl) til en udlænding, der opholder sig her i landet, anses afgørelsen for påklaget til Flygtningenævnet, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 2. I sager, hvor asylansøgningen må anses for åbenbart grundløs, kan Udlændingestyrelsen efter forelæggelse for Dansk Flygtningehjælp bestemme, at afgørelsen ikke kan indbringes for Flygtningenævnet, jf. udlændingelovens § 53 b.

I sager, som blev afgjort i normalprocedure, meddelte Udlændingestyrelsen opholdstilladelse efter jugoslaverlovens § 15 i forbindelse med Udlændingestyrelsens afslag på asyl i 1. instans. Blev asylafslaget stadfæstet i Flygtningenævnet, tog Udlændingestyrelsen derefter stilling til, hvorvidt der skulle meddeles den pågældende opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5. Afgørelsen herom blev truffet på grundlag af en konkret, individuel vurdering.

I sager, som blev afgjort i åbenbart grundløs-procedure, traf Udlændingestyrelsen – efter at have meddelt den pågældende afslag på asyl – ud fra en konkret, individuel vurdering afgørelse om, hvorvidt der skulle meddeles den pågældende opholdstilladelse efter jugoslaverlovens § 15. Opfyldte den pågældende betingelserne herfor, meddelte Udlændingestyrelsen den pågældende opholdstilladelse efter jugoslaverlovens § 15 og samtidig hermed opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, hvorved opholdstilladelsen efter jugoslaverloven bortfaldt, jf. jugoslaverlovens § 8, stk. 5.